

# “Per la seva vinculació amb CiU, estem oberts a tenir converses amb el Bloc”

**S**i la branca valenciana de Solidaritat per la Independència fora un equip de futbol, podríem dir que és a la pretemporada?

—El primer partit de la temporada tot just comença ara, acabem de fer el servei inicial. En tot cas, tenim la pilota nosaltres.

—Se'n parla molt, de la possibilitat que hi haja una candidatura de SI a les eleccions autonòmiques o en alguns municipis. Per bé que no ho decidireu fins a les acaballes febrer, al primer congrés nacional de SI, quina flaire fa la cosa?

—És complex. D'aquí al maig no tenim prou temps d'organitzar-nos. Som un partit que va fundar-se en quatre mesos, si fa no fa... Ara bé, si al consell nacional jo tinc el privilegi de sortir elegit membre de la comissió executiva, faré tots els possibles perquè ens presentem en alguns municipis del País Valencià. Heu d'entendre, però, les limitacions que tenim i el temps que ens caldria per a poder fer-ho bé: volem que tot allò que fem se sustenti en dades científiques que ens garanteixin que ho farem bé, molt bé o excel·lent. No resultarà gens fàcil, com us podeu imaginar, i acabarem fent allò que ens digui la nostra gent del País Valencià.

—Valoreu la possibilitat de teixir coalicions preelectorals allà on siga possible, o únicament us presentaríeu en solitari?

—En principi, només preveiem la possibilitat d'anar-hi com a Solidaritat per la Independència. Si n'hi ha que volen coalitzar-se amb nosaltres i que podrien sumar, però, òbviament ho estudiaríem.

—Ja fa vora una dècada que Esquerra Republicana es presenta als diversos comicis que han tingut lloc al País Valencià. La vostra aparició pot dividir un vot independentista

Joan Laporta, diputat de Solidaritat Catalana per la Independència, parla sobre la presentació d'aquesta plataforma al País Valencià, on “l'independentisme ha de passar del resistencialisme a l'acció constructiva”. Diu que la federació valenciana d'Esquerra, ERPV, “ha treballat malament”.



PRATS I CAMPS

**que ara com ara tampoc no és predominant a les comarques valencianes, precisament...**

—Pensem que podem despertar més il·lusió que no pas ells, atès que som una força política nova, no perjudicada per la trajectòria passada. Tenim la frescor, l'aire nou i la professionalitat que no ofereixen unes altres opcions... I som més transversals, també: podem incorporar a la nostra proposta molta més gent d'ideologies diverses que no unes altres opcions.

**—Al País Valencià teniu com a soci principal el Partit Socialista d'Alliberament Nacional (PSAN), que mai no ha comparegut a uns comicis valencians i que es caracteritza per una ideologia molt esquerrana. Això us pot restar suport?**

—Això suma, i molt. Quan us parlo de la transversalitat, justament és això:

la nostra associació amb el PSAN ens permet de practicar una transversalitat que inclou partits de centre, de centre-esquerra, alguns de socialdemòcrates i uns altres d'esquerra, com és el cas del PSAN.

**—El procés d'independència que heu dissenyat és per trams, territori a territori. No exigeu l'emancipació global i alhora.**

—El nostre desig seria d'assolir la independència de la nació sencera, però som conscients que aquesta lluita és més viva que mai i té una gran oportunitat ara al Principat de Catalunya. El nostre partit polític és al Parlament català per a fer la independència. Cerquem la llibertat del nostre poble, la llibertat dels Països Catalans, i comencem demanant un estat català al conjunt de la Unió Europea. De fet, ens hem convertit en l'única força opositora al govern de la Generalitat: la sociovergència ja ha emergit i la resta de formacions autonomistes, víctimes de la seva participació en el tripartit, travessen un atzucac. Per tant, nosaltres som l'única oposició real i que remou consciències envers qui molt legítimament governa la Generalitat. És Solidaritat Catalana per la Independència, que té el veritable potencial de creixement dins l'independentisme sense límits. El primer pas serà l'estat català, doncs, amb la previsió que hi hagi una permeabilitat important cap a les Illes, el País Valencià i Catalunya Nord. Hem de tocar de peus a terra, però: avui dia, l'independentisme al País Valencià té un caràcter resistencialista. Una resistència il·lustrada, noble i valenta que cada cop haurà de ser més activa i dinàmica, per tal de poder passar del resistencialisme a l'acció constructiva de la independència.

**—A ERPV ja fa vuit anys que treballen per la independència dels territoris de parla catalana...**

—...Sí, però treballen malament, i els han suspès.

**—Afirmen que Solidaritat és poca cosa més que una proclama.**

—Els han treballat malament. No hi ha res pitjor que assumir una representativitat i decebre qui te l'ha atorgada, sobretot per haver dut a terme una mala feina i per haver abandonat uns ideals. Aquesta és la crítica que

fem a ERC, tothom qui en el passat els hem fet costat: la tàctica de donar suport al govern tripartit del Principat ha resultat nefasta, fins al punt de conduir-nos a la crisi més gran de la nostra història. Sense Solidaritat Catalana per la Independència, l'independentisme avui es trobaria orfe. L'independentisme clar i responsable estaria orfe, sí, perquè ERC ha prioritzat unes ideologies polítiques que ja hi havia al seu partit per damunt d'unes altres ideologies.

**—El Bloc, soci de CiU, articula bona part del nacionalisme al País Valencià? Penseu mantenir-hi converses? Hi ha la possibilitat de bastir, més endavant, una plataforma a l'estil de Nafarroa Bai, que aplegue les forces nacionalistes?**

—Estem oberts a parlar amb tot el món catalanista i independentista per a

**“Si sóc escollit membre de la comissió executiva de SI, faré tots els possibles perquè ens presentem en alguns municipis del País Valencià”**

actuar de manera conjunta i coordinada a fi d'aconseguir la independència. Sabem que la independència, avui dia, és en mans de gent com ara els militants de Convergència i Unió. La militància d'Esquerra, la de Solidaritat Catalana per la Independència, la del PSAN, la d'Unitat Catalana i fins i tot alguna part de la d'Iniciativa per Catalunya Verds, volem la independència i sabem com aconseguir-la. Els militants de Convergència també la volen, la independència, però encara no s'han decidit a fer-la. És aquí, que hem de treballar. Per la seva vinculació directa amb Convergència, doncs, estem oberts a mantenir converses amb partits com ara el Bloc.

*Victor Maceda*

